

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 13 лютого 2009 року • № 21 (2120) • Ціна вільна

НЕ ПОРА, НЕ ПОРА, НЕ ПОРА

РОБИТИ ҐРУНТОВНІ ВИСНОВКИ З ПРИВОДУ СТАНУ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМАНДИ

Дві зустрічі, котрі національна команда України провела на, як виявилось, не зовсім сонячній кіпрській землі, стали поживною їжею для обговорення і для журналістів, і для фахівців, і для звичайних поціновувачів футболу. Автор цих рядків не може наголошувати на своїй правоті, проте наслідуються сказати, що піднята буря думок, тез і пропозицій, де крайні позначки кривої мають ну просто полярний характер, є загалом неадекватною. Справа в тому, що всі точки над "і" розставляють лише офіційні матчі (зокрема – з Англією), а звітні двобої зі словаками й сербами були чим завгодно – плацдармом для експериментів, можливістю перевірити якісь ігрові моделі, способом згуртувати змагунів, – та аж ніяк не призмою, крізь яку проглядає істинний стан нашої головної дружини. Тому заяви окремих журналістів, які ніколи не відзначалися критичним поглядом у ставленні до дія-

льності ФФУ, про те, наскільки симпатичний мала вигляд команда Михайличенка, доволі недоречні – це ж ви, добродію, потім і "закопаєте" Олексія Олександровича, коли той не "виправдає високої честі", покладеної на нього керівництвом вітчизняного футболу. А допоки нам доведеться вірити в те, що дві перемоги стануть запорукою хорошого настрою для Милевського, Тимощука й компанії. І все ж таки, хочеться вкотре поцікавитися, чи прийде той "Золотий вік", коли суперниками нашої збірної будуть колективи з топ-когорт – чому навіть білоруси спромоглися домовитись із аргентинцями, щоби ті приїхали до Мінська і зіграли товариський матч? Вірити в заяви високопосадовців ФФУ про те, що це дуже складно, можуть лише ті, в кого інфантильність на рівні хвороби. Значить, не хочуть. Чому?

Див. 2 стор.

Актуально

ДЕ ГРАТИМЕ "ЗАКАРПАТТЯ", АБО ХТО ЗАХОТІВ ГРОШЕЙ ЗАДАРМА?

"Закарпаття" б'є на сполох — команді заборонили тренуватися та виступати на центральному стадіоні "Авангард".

У своєму зверненні до громадськості клуб через прес-службу спробував пояснити суть проблеми. З'ясувалося кілька рішень міської влади, що суперечать один одному, щодо орендної плати за стадіон — то від неї клуб звільнили, то знову нараховували, перемішалося все це емоціями. Розібратися важко. Зрозуміло лише, що в клубу накопичилося багато боргів за оренду домашньої арени перед стадіоном, і сплатити їх клуб не в змозі.

Ситуацію розтлумачив генеральний директор ФК "Закарпаття" Іван Шіц.

Деяко раніше рішенням міської влади футбольний клуб звільнили від орендної плати за стадіон на час тренувань та матчів. Це суттєво полегшило життя клубу, разом з тим плату за комунальні послуги клуб зобов'язався перед комунальним підприємством "Стадіон "Авангард" і надалі сплачувати. Термін угоди про співпрацю між стадіоном та клубом закінчився, прийшов час переукладати. Та, як з'ясувалося, у стадіоні виникли претензії до ФК "Закарпаття" — мовляв, не сплатили суму оренди, яка накопичилася за

рік. І виставили клубові рахунок (це при тому, що міська влада прийняла рішення про те, щоб оренду плати з клубу не брати). Обурене керівництво клубу звернулося за справедливістю до Феміди і, треба ж таке, правосуддя стало на бік стадіону. Громадські суди визнали неіснуючі борги, як такі, що потребують оплати.

Надалі ж депутати міської влади, ті самі, що приймали рішення полегшити життя футбольному представникові Закарпаття, прийняли постанову про заборону тренуватися і грати місцевій команді на "Авангарді".

— Через рік, — зауважив Іван Шіц, — на цьому стадіоні, повірте, будуть випасати гусей чи корів. Нікому футбол у регіоні не потрібен. Ми ж шукатимемо можливість виступати в іншому місті, це може бути, Берегове, Стрий або Мукачеве. Щодо стадіону в останньому, то воно пройшло атестацію ФФУ рівня першої ліги. Нас більше хвилює, де ми будемо грати в прем'єр-лізі, адже заведення потрапити до неї з команди не знімається.

Поведінку КП "Стадіон "Авангард" стосовно даного питання Іван Шіц охарактеризував як безгосподарність і можливість заробити дармові кошти.

Коментар

Сергій ПЕТРУС: ТРЕБА НЕ СПЕКУЛЮВАТИ, А ДОМОВЛЯТИСЯ

Прокоментувати ситуацію з іншої сторони ми попросили директора комунального підприємства "Стадіон "Авангард" Сергія Петруса.

— Ніхто у футбольного клубу "Закарпаття" стадіону не забрав. Треба розуміти, що ФК "Закарпаття" — це приватна структура. А ось стадіон — громадська власність міста. За останні два роки з боку клубу назбиралася сума боргу майже 250 тисяч гривень. Хочу зауважити, що КП "Стадіон "Авангард" виграв усі судові процеси в цьому питанні.

— Але ж було свого часу рішення міської влади про те, що клуб звільняється від орендної плати за стадіон. Які ж можуть бути борги?

— З юридичної точки зору, безплатної оренди просто не існує. Це нонсенс. Якщо було відповідне рішення міської ради, потрібно було провести експертну оцінку землі й сплачувати оренду за рахунок міського бюджету. Та цього не зробили. А в нас є ж певні зобов'язання, наприклад, перед водоміськканалом.

— З боку футбольного клубу лунають

заяви, що ви апелюєте липовими документами...

— Ми виграли чотири суди. Невже клуб хоче сказати, що в нас суди липові?

— На кону виступ команди в Ужгороді, в результаті може постраждати команда й уболівальники. Невже не можна дійти компромісу?

— Ми нічого не маємо проти команди. Але як звітувати перед фіскальними органами? Є суд, прокуратура, податкова інспекція. Ми не маємо юридичного права дарувати щось чи надавати пільги приватному підприємству. Якщо в клубу немає коштів, то треба домовлятися, наприклад, про продовження термінів оплати, а не спекулювати тим, що команда переїде до іншого міста. Про яке інше місто може йти мова, якщо в рідному вони не можуть знайти і ста гривень?

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на квітень — до 10 березня.

ІЗ КАМЕНЕМ ЗА ПАЗУХОЮ

Україна – Сербія – 1:0 (1:0).

11 лютого. 19.00. Кіпр. Нікосія.

Україна: Худжамов, Мандзюк, Русол, Шевчук, П.Пашаєв (Чигринський, 46), Тимошук, Назаренко, Калиниченко (Ротань, 90), Левченко, Воронін (Гоменюк, 46), Девич (Селезньов, 89). **Тренер:** Олексій Михайличенко.

Сербія: Дишленкович, Рукавина, Іванович, Драгутинович, Коларов (Джурич, 75), Мутавджич (Тошич, 58), Станкович, Красич (Янкович, 70), Милиаш (Кузманович, 46), Йованович, Лазович (Сулеймані, 46).

Тренер: Радомир Антич.

Гол: Назаренко (15).

Попередження: Воронін (3), Мандзюк (34), Драгутинович (65), Тошич (80), Девич (88).

Закінчення. Початок на 1 стор.

Іще перед від'їздом на Кіпр тренерський штаб збірної повідомив, що внаслідок домовленості з клубами, зокрема з "Динамо", два матчі українці проведуть майже у радикально різних складах. Відтак після того як розташування національної команди залишили шестеро киян, вона поставила перед нашими очима в доволі несподіваному складі, з майже унікальним набором захисників: праворуч Мандзюк, про якого згадали після травми Ярмаша, ліворуч – П.Пашаєв, а в центрі – незвичний для основного складу національної команди Русол, і вже зовсім неочікуваний тут лівобланговий В.Шевчук, який на цій позиції, вочевидь, не грав ніколи. Робити узагальнення з цієї комбі-

нації не варто з двох причин: по-перше, немає сумніву, що в такому поєднанні оборонну лінію ми більше не побачимо, а по-друге, напад сербів виглядав настільки непретензійно, що роботи наші беки практично не мали. Те ж саме стосується воротаря Худжамова, в якого після травми П'ятова чи не вперше за час його перебування в "Шахтарі" з'явився реальний шанс стати гравцем основних гріників.

У півзахисті Михайличенко вирішив не продовжувати лінію, обрану ним ще в поєдинку зі словаками, — наш наставник тоді спробував заграти так, як збірна Іспанії на переможному для неї чемпіонаті Європи. Як ви пам'ятаєте, четверо хавбеків піренейців грали за такою схемою: один

"чистий" опорний (Сенна) і троє "вільних художників" (Іньеста, Хаві й Давид Сильва), які постійно мінялися місцями. В нашому варіанті це виглядало так: Валяєв плюс С.Кравченко, Ротань і Алієв. Проте в грі з сербами ми стали свідками більш звичної схеми: двоє хвилерізів (Тимошук і Левченко), перед якими були розміщені Назаренко з Калиниченком. Отже, Олексій Олександрович продовжує використовувати на флангах не швидких гравців – час покаже, наскільки він правий. Відносно ж нападників, то всі чотири справили доволі погане враження (так, старалися, та не більше), особливо наша "зірка" №1 на сьогодні – Воронін: не йде в нього гра в "Герті", а в національній збірній він, як на мене, провів два класних матчі із загальних понад шістьдесят.

Сама гра, особливо в другому таймі, відверто потрапляла до розряду "подивитися й забути". Це саме той випадок, коли й одні, й другі не можуть і не хочуть. Можливо, блідий малюнок на полі був спровокований, м'яко кажучи, незвичним графіком, адже грати матчі (нехай і товариські) два дні поспіль – це занадто. Але ж про це було відомо заздалегідь... У першій половині зустрічі

обидві команди ніби й намагалися створити ілюзію активності й цілеспрямованості в здобутті перемоги, результатом чого став шикарний гол Назаренка (від того, що м'яч таки залетів у ворота, найбільше за всіх був здивований сам Сергій). Однак після перерви слабенький гніт командних швидкостей поступово остаточно згас.

У кожному разі, повторюся, кіпрський вояж національної команди України не може слугувати передумовою для серйозного аналізу. Тому наші "взаємини" з О.Михайличенком доцільно змалювати за допомогою часто вживаної нами фрази, коли ми характеризуємо своїх недоброзичливців – ми кажемо, що вони "тримають камінь за пазухою". Наразі "недоброзичливцями" для наставника збірної є ми: поки що чекаємо, та рука вже готова здійснити цілеспрямований рух.

Волюдимир БАНЯС.

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО: "У матчі з сербами не вистачало останнього паса"

У матчі з сербами збірній України не вистачало останнього паса. Про це після матчу заявив головний тренер українців Олексій Михайличенко.

"Сьогодні нам не вистачало останнього паса. Хоча гравцям вдавалося проводити потенційно небезпечні атаки, проте довести їх до логічного завершення не змогли. Втім, у підготовчий період такий брак має своє пояснення. Плюс зважте на те, що кожен футболіст по-своєму реагує на міжсезонні навантаження. Хтось швидко набирає форму, а іншому для цього потрібно більше часу", — цитує Михайличенка офіційний сайт ФФУ.

За словами наставника, фінальний поєдинок за своїм малюнком відрізнявся від попереднього гри зі словаками.

"По-перше, на мій погляд, серби, все-таки, вище за класом від нашого попереднього суперника. По-друге, ми практично повністю змінили склад, і багато зв'язок, а також окремі лінії випробовували чи не вперше. Тож не дивно, що в деяких епізодах нам не вистачало взаєморозуміння. Але через подібні моменти, до того ж, в іграх з серйозними противниками, теж необхідно пройти. Водночас повинен сказати, що загалом до підпічних особливих претензій немає — всі вони прагнули максимально точно виконувати поставлене завдання", — сказав тренер "синьо-жовтих".

Товариські матчі

НОРВЕЖЦІ СВЯТКУЮТЬ, ФРАНЦУЗИ ЗНОВУ СУМУЮТЬ

Підопічні Марадони скрутили голови "гальським півнем".

Бразилія — Італія — 2:0.

Бразилія: Жуліо Сезар, Майкон, Лусіо, Жуан (Тіагу Сильва, 78), Марсело, Феліпе Мело, Жилберто Сильва (Жосе, 89), Елано (Даніель Алвеш, 70), Роналдиньо, Робиньо (Баптіста, 88), Адріано (Пато, 81).

Італія: Буффон, Дзамбротта, Легротталле, Каннаваро, Гроссо, Пірло (Доссена, 75), де Россі (Аквілані, 58), Пеппе (Тоні, 46), Монтіліво (Каморанезі, 46), ді Натале (Перротта, 46), Джилардіно (Россі, 46).

Голи: Елано (13), Робиньо (27).

Франція — Аргентина — 0:2.

Франція: Манданда, Абідаль,

Галлас, Мексес, Санья, Гуркюфф, Л. Діарра, Рибєрі, Тулалан, Анелька (Бензема, 65), Анрі.

Аргентина: Кариссо, Демікеліс, Х.Дзанетті, Хайнце, Максі Родригес (Анхелері, 81), Гаго, Маскерано, Папа, Хонас Гутьєррес, Мессі, Агуєро (Тевес, 82).

Голи: Хонас Гутьєррес (41), Мессі (83).

Іспанія — Англія — 2:0.

Іспанія: Касильяс (Рейна, 46), Серхіо Рамос, Піке, Альбіоль (Марчена, 75), Капдевіла (Арбелоа, 46), Алонсо, Сенна, Іньеста, Хаві (Гуїса, 85), Торрес (Льоренте, 64), Вілья (Сильва, 56).

Англія: Джеймс (Грін, 46), Джо-

нсон, Е. Коул, Керрик, Ягелка (Апсон, 46), Террі, Райт-Філіпс, Беррі (Лемпард, 46), Даунінг (Бекхем, 48), Хескі (Крауч, 46), Агбонлахор (К. Коул, 76).

Голи: Вілья (35), Льоренте (82).

Німеччина — Норвегія — 0:1.

Німеччина: Адлер, Вестерманн, Мертезакер (Таскі, 46), Лам, Хінкель (Бек, 46), Баллак, Фрингс (Марин, 68), Троховський (Озил, 78), Швайнштайгер, Гомес (Кисслінг, 68), Клозе (Хельмес, 46).

Норвегія: Ярштейн, Вахлер, Хангеланд, Бертелсен, Хоглі, Андерсен, Шелбред (Хусеклепп, 87), Гриндхейм (Строста, 80), Гамст Педерсен, Браатен (Невланд, 86), Хельстад (Ріізе, 64).

Гол: Гриндхейм (62).

Румунія — Хорватія — 1:2.

Румунія: Лобонт (Пантимион, 79), Контра (Огарару, 46), Тамаш, Радой (Гоян, 72), Рац (Ніколіце, 46), Овідіу Петре, Кочиш (Тамес, 80), Кодря (Бурчану, 71), Флорентін Петре (Несу, 46), Коста (Букур, 58), Марика (Варга, 85).

Хорватія: Плетикоса, Чорлука, Крижанац, Шимунич (Радослав Ковач, 50), Праньїч (Кале, 69), Срна, Юрич, Модрич (Вукович, 57), Покривач, 80), Ракитич, Олич (Едуардо да Сильва, 57), Петрич (Кранчар, 50).

Голи: Марика (22) — Ракитич (28), Кранчар (75).

Португалія — Фінляндія — 1:0.

Гол: Криштіану Рональду (77, пен.).

Туніс — Голландія — 1:1.

Голи: Саїхі (69) — Хунтelaar (61).

Швейцарія — Болгарія — 1:1.

Голи: Хуггел (45) — Попов (33).

Бельгія — Словенія — 2:0.

Голи: ван Бюйтен (20, 85).

Латвія — Вірменія — 0:0.

Македонія — Молдова — 1:1.

Голи: Пандев (54) — Андроник (60).

Ісландія — Ліхтенштейн — 2:0.

Голи: Смарасон (28), Гудьонсен (48).

Кувейт — Азербайджан — 1:1.

Голи: Амер (45) — Джавадов (1).

Ізраїль — Угорщина — 1:0.

Гол: Бенаюн (77).

Естонія — Казахстан — 0:2.

Голи: Балтієв (28, 80).

Єгипет — Гана — 2:2.

Голи: Шаки (40), Мотеаб (84) — Асамоа (52, пен.), Менса (77).

Литва — Андорра — 3:1.

Голи: Величка (44), Сернас (53), Кавалюскас (83) — Сола (78, пен.).

Польща — Уельс — 1:0.

Гол: Геррейро (80).

Камерун — Гвінея — 3:1.

Голи: Жеремі (31), Ето'О (58, 87) — Фейндуно (84).

ПАР — Чилі — 0:2.

Голи: Вальдивія (45), Санчес (66).

Туреччина — Кот-д'Івуар — 1:1.

Голи: Унал (11) — Дрогба (90).

Марокко — Чехія — 0:0.

Греція — Данія — 1:1.

Голи: Гекас (61) — Боррінг (49).

Австрія — Швеція — 0:2.

Голи: Кальстрем (63) — Ельм (58).

ЧС-2010

АЗІЯ

Група 1

Японія — Австралія — 0:0.

Узбекистан — Бахрейн — 0:1.

Гол: Махмуд (90).

Група 2

КНДР — Саудівська Аравія — 1:0.

Гол: Мун ін Гук (29).

Іран — Південна Корея — 1:1.

Голи: Некунам (58) — Парк Чижі Сун (82).

ЄВРОПА

Ірландія — Грузія — 2:1.

Голи: Роббі Кін (73, пен, 78) — Іашвілі (1).

Сан-Марино — Північна Ірландія — 0:3.

Голи: Макаулі (6), Маккан (32), Брант (63).

Мальта — Албанія — 0:0.

НЕЗДІЙСНЕНІСТЬ, НЕЗВОРОТНІСТЬ, НЕМИНУЧІСТЬ

Діого Ринкон — чи не зайві у нього кілограми?

Трансферний період вийшов на фінішну пряму: трохи більше, ніж через два тижні вітчизняні колективи, слідом за європейськими, не матимуть можливості поповнювати свої ряди футболістами. Три українські повпреди в єврокубкових турнірах — "Шахтар", "Динамо" і "Металіст" — уже фактично завершили комплектацію власних складів. Цим матеріалом ми спробуємо продовжити окреслення певних узагальнюючих результатів селекційної діяльності наших прем'єрлігових клубів крізь призму їхнього функціонування. Себто роботу команд на ниві купівель/продажів сприйматимемо як їхнє загальне відображення.

Почнемо з віце-чемпіона України, котрий власними рухами в галузі трансферів, на жаль, підтвердив те, що деякі речі залишаються константними. Придбавши Гільєрме, повернувши Діого Ринкона (невмотивованого і з наявністю зайвих кг), не розпрощавшись із Чернатом (ну що він буде робити з приходом С.Кравченка?) і Асатіані (залатати дірку в

центрі захисту тимчасово, допоки відновиться Діакате, — вам не здається, що в цьому проглядається деяка неповага до грузина?), клубне керівництво довело, що кількість проблем від співпраці з іноземцями ніколи не переросте в якість розуміння простої речі: краще, щоби їх (варягів) було якомога менше.

На даний момент, із приходом двадцятирічного бразильського форварда, в заявках "Динамо" в основній, дублюючій і молодіжній командах є 21 (!) легіонер: захисники — Діакате, Саблич, Бетао, ель-Каддурі, Імедаш-вілі й Асатіані; півзахисники — Вукосевич, Гоане, Корреа, Юсуф, Чернат, Нінкович, Єременко і Діого Ринкон; нападники — Шацьких, Окодува, Бангура, Воронков, Суарес, Теміле і Гільєрме. Продивіться, будь-ласка, цей список уважно: ви не погоджуєтесь, що десь дві третини гравців із нього можна спокійно відпустити до інших клубів — їхня відсутність ніяк (принаймні негативно) на команді не позначиться? Отака вона — "лазерна селекція" подинамівськи!

Хочеться сподіватися, що Юрій Павлович Сьомін ще не остаточно зрозумів, яка футбольна глина знаходиться під його творчою орудою. Себто час справжньої чистки київських стаєнь іще попереду. Варто зазначити, що цю чистку доцільно здійснюватися в обох напрямках — і в "легіонерському", й у вітчизняному: в згаданих мною заявках перебуває така кількість футболістів, що від-

чутно перевищує всі припустимі норми. Вже сформувався навіть сценарій, за яким часто будуватиметься "становлення" новобранця "Динамо": приходить молодим і перспективним, потім адаптується, певний час перебуває в дублюючій або молодіжній команді (без жодного натяку на основу) і закінчується все це кінцевою зупинкою, під назвою "спортивне небуття" (зазвичай, йому передає класичний діагноз — "використаний матеріал"). А хіба високі шанси в гравця виборсатися з таких обставин, коли в неї пряміх і непрямих конкурентів за місце в складі майже стільки, як коханок у князя Володимира Великого, до того, як той хрестив Київську Русь, — загубитися в цій величезній масі доволі легко.

Очевидно, що Сьомін прагне вибрати з усієї обширної когорти дійсно необхідних йому людей, тоді як всі, хто не потрапить під це визначення, мають голову на плечах і талант, щоби зреалізуватися в інших колективах. Російський наставник буде свою команду — головне, аби він розумів, що так довго чекати, як це робили очільники московського "Локомотива", тут ніхто не буде. То чому ж ми сприймаємо з деяким відбитком іронії та скептицизму його заяви, де він про це говорить? Справа в тому, що Ю.Сьомін у цьому плані виявився заручником обставин: за останні вісім років од керманча клубу ми так часто чули слова про будівництво нової команди — і кожного разу вони не мали жодного реального (себто у справах) підґрунтя, — що в ці слова (які перетворились на своєрідні мантри) вже майже неможливо повірити (не факт, що зазначене мною підґрунтя наявне сьогодні).

В будь-якому випадку, від нас, як завше, не залежить практично нічого. Єдине, що хотів би порадижити людям, яким доля столичного клубу є небайдужою, так це керуватися в своєму сприйнятті процесів, що там відбуваються, отією знаменитою фразою зі знаменитого фільму, яку я виніс у епіграф. Ми так само повинні остерігатися ілюзій. І вірити, що "настануть чистіші часи".

Володимир БАНЯС.

Андрій БОЙКО: КНИГУ ПАВЛОВА ПРОЧИТАТИ НЕМОЖЛИВО

— Я дуже радий, що опинився тут. З приходом нового тренера в "Таврію" мені дали зрозуміти, що більше на мене як на гравця основи не розраховують. А мені всього 27 років — вік, в якому вже потрібно доводити, що ти чогось вартий у футболі. Я попросив надати мені статус вільного агента. Спасибі почесному президентові кримчан Куніцину, що пішов мені на зустріч, підписавши всі необхідні папери.

— Чи не складно було перші дні роботи в тренувальному таборі "Ворскли"? Про навантаження Павлова знають багато.

— Не буду приховувати, що пропустив перший збір в Ялі. Але зараз у мене все нормально. Результати тестування показують, що все неодмінно буде в порядку.

— Пропозиція від "Ворскли" була несподіваною?

— Чесно кажучи, так. Але коли вона з'явилася, я ні хвилини не барився, знаючи, що з Павловим працювати завжди приємно. Він не тільки мудрий і успішний тренер, ще й людина чудова. Що ж до його тренерських знань, то, знов опинившись у його команді, переконався, що його книгу прочитати до кінця просто неможливо. Кожне тренування несе такий багаж інформації,

Андрій Бойко колись вже працював з Миколою Павловим в "Іллічівці", і ось шляхи футболіста та тренера знову перетнулися. Цей факт вчоргове підтверджує, що скільки людей — стільки й думок. В команді, яка за рангом вважається зараз нижчою, Андрій Бойко втратив місце в основі, а ось у Полтаві, де місцева "Ворскла" бореться за місце в Кубку УЄФА, Андрія прийняли з радістю. З не меншою радістю прес-служба полтавців поспілкувалася з гравцем.

який ще потім потрібно переосмислювати. Зараз хочу щонайшвидше вийти на пік своєї форми і продовжувати удосконалюватися.

— Не шкода було виїжджати з Сімферополя?

— Трішки. Все ж таки я там провів достатньо гарний час. Але життя футболіста схоже на військовий режим — потрібно завжди бути готовим до переїзду на нове місце. У Полтаві мене прийняли дуже добре. Атмосфера в колективі майже сімейна. Всі друзі не тільки на полі, й поза ним.

— Тобі імпонує стиль гри команди, в якій ти нині опинився?

— "Ворскла" мені була симпатична завжди. Сам неодноразово грав проти них, і не розумів, як вони могли раніше з хорошим підбором гравців борсатися в нижній частині турнірної таблиці. З приходом Миколи Петровича справи команди пішли вгору, і зараз абсолютно інші цілі. Отже мені приємно перейти в клуб з високими завданнями.

— Що не вистачає в контрольних іграх?

— Все ще попереду. Це всього лише збори, про все можна буде судити тільки з офіційних ігор. Знаєте, існує ж думка, що той, хто дуже часто перемагає під час тренувальних зборів, ризикує з такою ж стабільністю програвати в чемпіонаті (сміється).

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

Рейтинг ФІФА																								
1.	Іспанія	1693	0	30	40.	Еквадор	691	-1	-6	82.	Нова Зеландія	419	0	0	124.	Екваторіальна Гвінея	256	-2	-1	166.	Пакистан	89	-1	0
2.	Німеччина	1403	0	14	41.	Марокко	656	0	16	83.	Австрія	416	9	28	125.	Кувейт	247	-7	-13	167.	Тайвань	85	-1	0
3.	Голландія	1357	0	19	42.	Словаччина	635	2	14	84.	Судан	412	9	29	126.	Йорданія	246	0	2	168.	Кайманові острови	76	3	3
4.	Італія	1318	0	8	43.	Угорщина	629	4	23	85.	Ірак	407	0	-5	126.	Чад	246	-8	-14	169.	Маврикій	74	0	0
5.	Бразилія	1248	0	2	44.	Іран	623	2	10	86.	Руанда	406	5	15	128.	Барбадос	242	-3	-6	169.	Багами	74	0	0
6.	Аргентина	1181	0	1	45.	Гвінея	611	-7	-99	87.	Оман	400	7	24	129.	Суринам	231	0	0	171.	Лаос	73	-3	-7
7.	Хорватія	1175	0	33	46.	Корея	608	-4	-20	88.	Канада	397	-2	-13	130.	Нова Каледонія	229	1	0	172.	Сейшели	72	0	0
8.	Англія	1136	0	21	47.	Малі	601	-4	-25	88.	Того	397	2	-8	131.	Сингапур	226	4	19	173.	Непал	70	1	0
9.	Росія	1119	0	16	48.	Литва	595	2	12	90.	Білорусь	395	-9	-25	132.	Нікарагуа	221	50	176	174.	Бангладеш	68	1	0
10.	Туреччина	1040	0	24	49.	Північна Ірландія	593	3	13	91.	Катар	388	-5	22	133.	Гайана	218	-4	-13	175.	Сент-Люсія	64	1	0
11.	Франція	1026	0	19	50.	Панама	586	33	169	92.	Замбія	381	-16	-49	134.	Бурунді	217	-6	-19	175.	Самов	64	1	0
12.	Португалія	1020	-1	13	51.	Колумбія	584	-2	-13	93.	Куба	380	-16	-45	135.	В'єтнам	216	3	34	177.	Беліз	62	-4	-9
12.	Чехія	1020	-1	13	52.	Словенія	572	5	40	94.	ДР Конго	373	-8	-37	136.	Азербайджан	213	-2	4	178.	Сомалі	57	0	0
14.	Україна	932	2	23	53.	Туніс	568	-8	-47	95.	Мозамбік	372	3	0	137.	Індонезія	210	7	43	179.	Камбоджа	56	0	0
15.	Парагвай	923	3	34	53.	Бельгія	568	1	20	96.	Сирія	367	9	31	138.	Свазіленд	209	-1	19	180.	Палестина	55	0	3
16.	Камерун	900	-2	-89	55.	Саудівська Аравія	555	-2	-4	96.	Кенія	367	-12	-46	139.	Мадагаскар	207	-4	0	181.	Теркс і Кайкос	51	-14	-32
17.	Румунія	880	4	22	56.	Норвегія	553	3	27	98.	Кіпр	366	-4	-10	140.	Казахстан	206	-7	-4	182.	Британські Віргінські острови	50	-1	0
18.	Ізраїль	877	1	0	57.	Болівія	537	1	9	99.	Молдова	362	-2	-11	141.	Ліберія	179	-2	0	183.	Бруней	45	-1	0
19.	Греція	864	1	-8	57.	Македонія	537	-1	4	100.	Зимбабве	349	-4	-25	142.	Вануату	176	-2	0	184.	Афганістан	44	0	0
20.	США	858	2	5	59.	Боснія і Герцеговина	535	2	18	101.	Ефіопія	348	1	0	143.	Гонконг	174	9	35	185.	Фарери	42	0	0
21.	Швейцарія	857	3	33	60.	Сенегал	534	-10	-49	102.	Малаві	342	1	0	144.	Пуерто-Рико	170	-3	-3	186.	Джибуті	41	0	0
22.	Уругвай	849	1	21	61.	Фінляндія	523	-6	-12	103.	Танзанія	341	-2	-11	145.	Нігер	168	-3	0	187.	Домініканська республіка	40	0	0
23.	Нігерія	827	-6	-64	62.	Буркіна-Фасо	520	0	8	104.	Китай	339	0	-1	146.	Емен	163	7	32	188.	Гвінея-Бісау	38	0	0
24.	Мексика	791	2	-20	63.	Габон	514	-1	2	105.	Фіджі	333	1	0	147.	Таджикистан	162	-1	0	189.	Бутан	33	0	0
25.	Швеція	780	6	32	64.	Ямайка	508	2	14	106.	Кабо-Верде	332	1	0	148.	Індія	161	-6	-7	190.	Таїті	32	0	0
26.	Болгарія	772	2	-10	65.	Уельс	503	-5	-19	107.	Сальвадор	329	3	14	149.	Ліван	150	-4	-13	190.	Тонга	32	0	0
27.	Австралія	760	2	-17	66.	Алжир	497	-2	-4	108.	Грузія	327	0	-1	150.	Мавританія	149	-1	0	192.	Монголія	24	1	0
28.	Польща	754	3	6	67.	Венесуела	492	-2	-4	109.	Сьєрра-Леоне	315	1	0	151.	Ліхтенштейн	147	0	0	193.	Аруба	22	1	0
29.	Ірландія	747	8	36	67.	Латвія	492	3	8	110.	Гватемала	314	-1	-11	152.	Голландські Антили	142	2	14	194.	Віргінські острови США	17	2	0
30.	Єгипет	744	-15	-230	69.	Конго	486	1	2	111.	Чорногорія	310	2	0	153.	Сент-Кітс і Невіс	139	1	11	195.	Андорра	14	0	-6
31.	Чилі	743	-1	-14	70.	ПАР	485	4	27	112.	Гаїті	302	-12	-55	154.	Мальта	134	-6	-17	196.	Домініка	12	-4	-13
32.	Шотландія	739	1	0	71.	Уганда	478	-3	-11	113.	Німібія	297	2	1	155.	Туркменістан	131	-6	-18	197.	Макао	10	0	0
33.	Сербія	737	2	6	72.	Узбекистан	476	-3	-9	114.	ОАЕ	296	0	-8	156.	Сент-Вінсент і Гренадіни	130	9	23	198.	Тимор-Лесте	9	0	0
34.	Данія	724	2	8	73.	Гамбія	465	2	19	114.	Гренада	296	9	43	157.	Мальдіви	126	0	0	199.	Коморри	8	0	0
35.	Гана	714	-10	-99	74.	Бахрейн	456	15	49	116.	Бермуди	292	15	63	158.	М'янма	121	-2	-6	200.	ЦАР	6	0	0
36.	Кот-д'Івуар	709	-9	-76	75.	Ангола	453	-8	-39	117.	Таїланд	285	7	33	159.	Киргизстан	112	0	0	201.	Сан-Маріно	0	0	0
37.	Японія	697	-3	-37	76.	Перу	452	-4	-10	118.	Ботсвана	283	-1	0	160.	Еритрея	108	0	0	201.	Гуам	0	0	0
38.	Коста-Рика	694	9	88	77.	Ісландія	443	3	22	119.	КНДР	280	-3	-7	161.	Малайзія	104	-3	-10	201.	Ангілья	0	0	0
39.	Гондурас	693	1	4	78.	Тринідад і Тобаго	439	-5	-22	120.	Люксембург	279	1	20	162.	Лесото	103	-1	-3	201.	Монтсеррат	0	0	0
					79.	Албанія	435	-1	11	121.	Вірменія	278	-9	-36	163.	Соломонові острови	100	0	0	201.	Острови Кука	0	0	0
					80.	Лівія	432	-2	8	122.	Естонія	265	-4	5	164.	Шрі-Ланка	98	0	0	201.	Американське Самоа	0	0	0
					81.	Бенін	423	18	61	122.	Антигуа і Барбуда	265	5	23	164.	Філіппіни	98	-2	-4	201.	Папуа Нова Гвінея	0	0	0

Львів'яни налаштовані по-бойовому.

Карпати

11 лютого в Анталії на полі спортивного комплексу "Топ-капі" "Карпати" провели перший під час своїх других турецьких зборів контрольний матч з "Ягеллонією" (Бялосток), яка посідає 11-е місце у чемпіонаті Польщі.

Карпати — Ягеллонія — 3:2 (3:1).

Карпати: Романенко, Кобин, Петрівський (Е. Тарасенко, 46), Тубич, Ощипко, Ткачук (Женюх,

68), Худоб'як, Гурулі, Кожанов (Сворака, 70), Кузнецов, Кополовець.

Голи: Кополовець (12, 39), Кожанов (34) — Гросицький (36), Фідзюкевич (84).

Уже в дебюті матчу міг відзначитися Денис Кожанов, але не зміг реалізувати вихід сам на сам з воротарем підопічних Михала Проб'єжа. Відразу контратака поляків закінчилася вилазкою форварда "Ягеллонії" у штрафний суперника, і Неманья Тубич вчасно вибив м'яч в аут. А наступна ата-

ка "Карпат" за участю Олександра Гурулі та Михайла Кополовця закінчилася гарним голом з розвороту. Могла завершитися взяттям воріт і триходівка Кобин — Худоб'як — Кополовець, але виручив 40-річний воротар "Ягеллонії" Петер Лех. В середині тайму вже поляки двічі потривожили оборону "Карпат", і Всеволод Романенко рятує ворота львів'ян. А от Денис Кожанов після передачі Сергія Кузнецова своїм шансом скористався сповна й збільшив рахунок. Але не надовго. Після пасу з глибини поля Гросицький вийшов на побачення з воротарем і скоротив рахунок. Підопічні Олега Кононова не змирилися з таким розвитком подій і до свистка на перерву зуміли знову відзначитися. Вдруге потішив результативністю Кополовець, що вийшов разом із Сергієм Кузнецовим проти воротаря "Ягеллонії".

Після перерви гра вирівнялася, і під кінець двобою поляки зуміли скоротити розрив до мінімуму. 19-річний Михал Фідзюкевич зумів головою вколоти гол у сітку воріт "Карпат", який виявився ювілейним, 400-м, пропущеним "зелено-білими" в історії міжнародних матчів. Після пропущеного гола небезпечні моменти виникали лише біля воріт "Ягеллонії", але ні Кополовець, ні Ярослав Сворака змінити рахунок не зуміли. Відзначимо, що в складі "Карпат" з різних причин не брали участі збірники — естонець Сергій Зеньов, а також гравці молодіжної збірної країни Юрій Фурта, Олег Голодюк і Володимир Бідловський. Наступна контрольна гра "Карпат" запланована на 16 лютого проти ФК "Москва".

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Металіст

11 лютого за маршрутом Харків — Анталія гравці та тренери харківського клубу вирушили на

Шахтар

— Самий простий випадок, який лише міг трапитися. — **Аліється Андрій. Але робить ремарку.** — Та наслідки виявилися досить сумними. Під час тренування стрибнув, коліно опинилося під мною, і виходить, що я невдало приземлився. В понеділок повернувся до Донецька, і

Недавній виклик Андрія П'ятова до лав національної збірної України став для голкіпера донецького "Шахтаря" не найвдалішим. Під час одного з тренувань Андрій отримав травму правого коліна. В інтерв'ю прес-службі "Шахтаря" П'ятов розповів, що саме з ним трапилося.

зараз клубні медики проводять обстеження. Поки чогось певного з приводу діагнозу сказати не можу, але ушкоджене коліно погано згинається.

— **Раніше щось подібне траплялося?**

— Ніні, вперше.

— **Чи відомо що-небудь про терміни твого відновлення?**

— Поки якоїсь конкретики немає. Але меніск цілий, зв'язки не порвані, сподіваюся, що відновлення не затягнеться і скоро буду в строю.

останній передсезонний збір. У порівнянні з останнім збором не поїхав з командою Зезе, а Валяєв та Девич, які були викликані до національної збірної України, долучилися до команди на день пізніше.

Команда розмістилася в готелі Папіллон, в якому вже знаходились данський "Ольборг", ярославський "Шинник" та луганська "Зоря". Вже вдень прибуття харків'яни провели тренування.

13 лютого підопічні Мирона Маркевича проведуть товариський матч з ташкентським "Локомотивом". А вже через день керманіч "Металіста" візьме курс до Турина, де перегляне матч "Ювентус" — "Сампдорія". Сама ж команда вирушить до Генуї чартером з Анталії 17 лютого.

Павло ПИЛИПЧУК.

Зоря

Футболісти луганської "Зорі" з 20 січня перебувають на турецькому зборі. 11 лютого луганці провели контрольний матч з данським "Ольборгом". Для суперників це була остання репетиція перед матчем Кубка УЄФА.

Підопічні Анатолія Волобуєва достойно виглядали в цій грі й провели поєдинок на рівних. На 42-й хвилині українці відкрили рахунок: Після потужного удару Скоби зі штрафного м'яч зрикошетив від оборонця "Ольборга" і опинився у воротах. По перерві незначною перевагою володіли скандинави і, як наслідок, на 69-й хвилині після штрафного відзначився Якобсен. Слід відзначити, що в основному складі команди з'явився Тлумак і доволі впевнено відіграв першу половину зустрічі.

Склад "Зорі": Тлумак (Федоренко, 46) Гаврюшов, Дурай, Цимакурідзе, Коліснисько (Сікорський, 46) Скоба, Райчич (Огіря, 88) Гомес, Єрмак (Шевчук 46), Джихані (Молдован, 46), Каменюка (Ховбоша, 80).

Павло ПИЛИПЧУК.

значений, нарешті, перший спаринг-партнер — латвійський клуб "Дінабург", який тренує добре знайомий українським уболівальникам Ігор Гамула. Одесити відкрили рахунок — на 15-й хвилині відзначився Дмитро Гришко. Через три хвилини Мельо, вийшовши сам на сам з воротарем, збільшив розрив у рахунку. До перерви ще один м'яч у ворота латвійського клубу забив Діденко. На початку другого тайму форвард виступив у ролі асистента. Автором четвертого гола став його партнер по "Металісту" Тришович. Гравцям "Дінабурга" вдалося скоротити розрив у рахунку з одинадцятиметрової позначки. За 15 хвилин остаточний рахунок у матчі встановив Євген Луценко, котрий повернувся з перегляду з російського "Амкара".

"Чорноморець" провів цей матч у наступному складі: Приходько (Ширяєв, 46), Яценко (Бабич, 46), Шандрук (Бедний, 78), Д. Гришко, Белецький (Владов, 78), Бондаренко (Політило, 78), Ребенок (Луценко, 46), В. Мельник (Нудний, 46), Тришович (Левига, 78), Мельо (Ристич, 46), Діденко (Якименко, 78).

Також визначені суперники в наступних трьох товариських іграх: 14 лютого румунський ФК "Брашов", 17 лютого — "Шинник" (Ярославль) і 20 лютого — південнокорейський ФК "Сеул".

Сергій ЧАЙКА.

Лазарет

Півоборонець донецького "Шахтаря" Нері Кастильо у виїзному кваліфікаційному матчі збірної Мексики проти команди США травмувався і був замінений на 34-й хвилині зустрічі. Про серйозність травми Кастильо поки нічого не відомо. Тренер збірної Мексики Свен-Горан Еріксон лише відзначив після матчу, що Нері може надовго вибути з гри, і він дуже засмучений цією обставиною.

Тепер під питанням участь Кастильо у матчах 1/16 фіналу Кубка УЄФА проти "Тоттенхем-а".

Чорноморець

Одесити зіграли свій перший матч на другому зборі в Туреччині. Після переговорів був ви-

Динамо

Бразильський нападник Гільєрме приєднався до "Динамо" наприкінці січня — саме напередодні других зимових зборів. Виступаючи в "Крузейро", 20-річний гравець зарекомендував себе з найкращого боку, за півтора роки забивши у 58-ми матчах 28 м'ячів. Непоганий показник, як для віку хлопця...

Утім, швидше за все, в майбутніх матчах Кубка УЄФА із "Валенсією" Гільєрме не зможе допомогти "Динамо". "Ще в Бразилії футболіст травмувався — надірвав м'яз, тому на даному етапі він тренується за індивідуальною програмою. Спочатку Гільєрме виконував виключно бігові та стрибкові вправи, відвідував тренажерний зал, а в останні дні вже тренується з м'ячем. Його участь у контрольних матчах на нинішньому тре-

нувальному зборі виключена. Після приїзду до Києва необхідно буде зробити контрольний знімок, який і покаже, чи можна його додатково навантажувати. Сподіваємося, до перших матчів чемпіонату України він підійде в оптимальній формі", — говорить тренер з фізпідготовки Борис Пейрек, який працює із нападником на зборах за індивідуальною програмою.

Чемпіонат Бразилії закінчився 7 грудня 2008 року, після чого Гільєрме фактично був позбавлений ігрової практики. За цей час бразилець вже встиг скутити за футболом. Коли нові партнери по команді грають двосторонку чи контрольний матч, Гільєрме залишається лише спостерігати за тим, що відбувається на полі, і

працювати з тренерами індивідуально з подвоєною енергією.

Поза футбольним полем бразилець також не нудьгує. Справжнім динамівським гідом для Гільєрме став Діого Ринкон, з яким футболіст мешкає в одному номері на зборах. Свого часу Ринкон був одним із перших бразильців у "Динамо" і на своєму досвіді знає, як зараз почувається Гільєрме в новій команді. Окрім Діого, бразилець спілкується зі своїми співвітчизниками — Карлосом Корреа і Бетао. Мовний бар'єр поки що не дозволяє Гільєрме посправжньому потоваришувати з рештою футболістів "Динамо", але це питання часу. На полі ж гравці спілкуються інтернаціональною мовою футболу, завдяки якій бразилець збирається підкорювати нові вершини разом зі своєю новою командою.

Юрій ВИШНІВСЬКИЙ.

Репортаж

МИ ПРИЙШЛИ НЕ НА ОДИН ДЕНЬ

Іван ЧАУС:

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ВОЯЖ. ЧАСТИНА ДРУГА. НІ КРОКУ НАЗАД

"Десна" часів Олексія Савченка — уже історія. Тепер новий власник "Десни" — Валерій Коротков — формує свою команду. Згідно штатного розкладу, керівником виконавчого органу клубу

Трохи більше, ніж рік минуло відтоді, як Іван Петрович, президент "Десни", віце-президент ПФЛ у першій лізі залишив професійний футбол. А таке враження, ніби нікуди й не відходив від улюбленої справи — втілювати свою любов до представника футбольної Чернігівщини.

Що ж, з поверненням до безпосереднього керівництва "Десною" Івана Чауса, вболівальники, напевно, мають пов'язувати великі сподівання. Надії на те, що команда за своєю кадровою ознакою стане справжнім представником свого регіону, а в головній команді Чернігівщини буде, як і раніше, потужний резерв, що базуватиметься на місцевих вихованцях.

Про своєрідне дежа вю, а також про майбутнє "Десни" Іван Чаус, у ролі віце-президента клубу, розповів нашій газеті.

манда приїжджих, тобто з інших регіонів. Дамо шанс нашим, місцевим, футболістам, тим, які свого часу прославляли "Десну". Ми вже ведемо переговори з низкою гравців, які можуть поповнити ряди нашої команди. Наскільки я зрозумів, Валерій Олександрович Коротков запропонував на посаду головного тренера Михайла Дунця, от Михайло Михайлович і буде займатися комплектацією команди. А в керівництві клубу своєї роботи непочатий край — це й із атестації клубу, і зі створення футбольної структури. Думаю, що

в країні. Криза охоплює всі сфери життя, в тому числі й футбол. І дуже приємно, що в такий непростий період знайшлася така людина, як Валерій Коротков, яка сміливо сказала, що готова вкласти гроші в ФК "Десна". Не думаю, що це на один день. Якби я побачив у цій справі авантюризм, я не дав би своєї згоди на роботу в клубі.

— Що стало визначальним у виборі головного тренера на користь Михайла Дунця?

— У першу чергу, те, що Валерій Коротков не один рік працював з Михайлом Михайловичем у

правління "Десна" славилася доволі потужним резервом. На чернігівську команду цілеспрямовано працювали і фарм-клуб "Полісся" (Добрянка), який ви створили і фінансуєте вже сімнадцять років, і ДЮСШ "Десна". Зараз керівництво "Десни" звернеться до вашого досвіду у цьому питанні?

— Ми цю тему обговорювали. Найближчим часом має бути підписана угода про співпрацю з ФК "Полісся", який стане фарм-клубом "Десни", адже за період майже п'ятдесятирічного існування "Десни" це, напевно, найуспішніший її проект, оскільки майже вся основа команди пройшла через ФК "Полісся". Резерв команди дуже потрібен, і принципово позицією буде співпраця зі спортивними школами "Юність" і "Десна".

— Керівництво "Десни-Партнера" заявило про те, що клуб місту подаровано. У той же час всі розуміють, що Олексій Савченко вклав величезні кошти в команду. Чи були все-таки якісь домовленості між двома бізнесменами, чи обійшлася "Десна" Валерію Короткову в якусь копійчину?

— Я, щиро кажучи, не володію такою інформацією. Якщо й були якісь домовленості між двома керівниками — мені про це нічого не відомо.

— З колишнім керівництвом "Десни" у яких залишається стосунки? Образ не буде?

— Найголовніше, що має бути в футбольних стосунках — це футбольна етика. За рік, поки мене не було у професійному футболі, якщо в мене і були на когось образи, ніде, в жодному ЗМІ нічого поганого не прозвучало на адресу "Десни-Партнера". Оцінки діям того чи іншого керівництва клубу нехай дають вболівальники. Більше того, коли в 1999 році я очолював "Десну" мені така дісталася спадщина від попереднього керівництва — ворогу не побажано. Борги, зруйнована база, ні команди — нічого, але я не став нічого поганого говорити про попереднє керівництво, а, закатавши рукави, почав працювати, щоб довести до того рівня, на якому передавав клуб уже Олексію Савченку.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.
(Спеціальний кореспондент "Українського футболу").

— Десь тижнів два-три тому на мене вийшли представники Валерія Короткова, а потім і сам Валерій Олександрович. У телефонній бесіді він виклав свою позицію і бачення розвитку футболу в Чернігові. В багатьох аспектах наші думки співпали. Пізніше у Валерія Олександровича відбулася зустріч з мером міста Олександром Соколовим, під час якої були знайдені точки дотику з приводу фінансування футбольного клубу "Десна". А свою згоду працювати віце-президентом клубу я дав буквально кілька днів тому.

— Передача прав і обов'язків на участь у змаганнях приватному підприємству ФК "Десна" — факт, що відбувся?

— Так. Валерій Олександрович попросив мене бути присутнім при передачі клубу. Так історично склалося, що свого часу мені до-

велось передати права і обов'язки клубу команді Олексія Савченка, тепер же прийшлося і отримувати фактично клуб знову.

Нам доведеться починати практично з нуля. Оскільки як такої команди немає. Є на контрактах десять футболістів, але з них, можливо, лише один-два тих, хто за своїм рівнем стане в пригоді "Десні". Фактично на сьогодні команди немає. Потрібно зараз терміново вживати заходів щодо створення структури, інфраструктури повністю і, найголовніше, — створити бєздатний колектив. Часу практично немає, всі команди вже на ходу, готуються до змагань. Тому прийняте рішення — упродовж тижня спробувати укомплектувати команду з тих футболістів, які є можливість запросити. Я б не хотів, щоб у нас знову була ко-

навіть у стислі терміни ми підійдемо до цього питання правильно і професійно.

Головне завдання, я вважаю, ми виконали — зберегли команду в Чернігові, попереду — завдання зберегти традиції нашого футбольного міста. Важко сказати, якою буде команда навесні, оскільки надто багато втрачено часу, а разом з ним — і можливість придбати низку хороших гравців. Найголовніше, що в кінці березня команда вийде на старт, а це — найприємніша новина для вболівальників.

— Які гарантії того, що клуб фінансово стабільний? Де гарантії, що не складеться ситуація, за якої команда пограє два-три місяці, а потім, як кажуть, "немає грошей" і "що робити?"...

— Всі ми бачимо, що робиться

"Вересі". Вони знають один одного досить добре. Напевно, це і є найголовнішим фактором, який вплинув на вибір. Другий фактор — це те, що Дунець через двадцять років повернувся до Чернігова, він працював у "Десні", знає особливості міста, і його тут пам'ятають. Стосовно завдань, то, знаючи амбіційність Валерія Олександровича, можна передбачити, що коли налагодиться інфраструктура і буде награна команда, завдання перед колективом будуть високі і конкретні. Зараз же найперша мета — створити конкурентоспроможний колектив. Якщо дивитись реалістично — зараз в команді немає жодного футболіста. А ми вже через тиждень запланували зібрання команди.

— За вашої попередньої епохи

Нафтовик-Укрнафта

ПЕРШИЙ СПАРИНГ

11 лютого футболісти "Нафтовика-Укрнафти" провели перший спаринг під час підготовки до весняної частини першості. У Харкові, на стадіоні "Арсенал-Спартак", охтирські футболісти зіграли двома складами контрольні поєдинки з місцевим "Арсеналом". Спочатку об 11-й годині на поле стадіону вийшли умовно другі команди, хоча в охтирських футболістів такого розмежування не було. На подив багатьох, у ході матчу "Арсенал" вигравав у своїх досвідченіших суперників — 3:1 (у нафтовиків відзначився 18-річний Віталій Андрухов). Та зусиллями Богдана Єсипа, який

двічі реалізував призначені арбітром пенальті, охтирські футболісти звели матч до нічиєї — 3:3.

За дві години відбувся наступний матч. "Нафтовик-Укрнафта" продемонстрував у цьому поєдинку доволі змістовний, комбінаційний футбол і переміг свого суперника — 2:0, хоча рахунок міг бути й більшим. Тільки Антипов не використав декілька стовідсоткових нагод спрямувати м'яч у ворота суперників. Перший гол красивим ударом метрів з 25-ти забив оборонець нафтовиків Олексій Покосенко, до речі, вихованець харківського футболу. А крапку в цьому матчі поставив Дмит-

ро Вітер, який перебуває зараз в охтирській команді на перегляді й добре відомий харківським вболівальникам своїми виступами за "Геліос". Він чітко реалізував призначений арбітром пенальті.

У планах тренерського штабу на цьому етапі підготовки — провести ще один контрольний матч із молодіжним складом "Металіста". Заплановано цей поєдинок на 18 лютого.

І ще одна новина. В'ячеслав Шарпар залишив охтирську команду й буде виступати за один із польських клубів.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Ситуація

«ІЛЛІЧІВЕЦЬ»: ДОРОГА В ПРІРВУ?

Маріупольський "Іллічівець" має бути позбавлений трьох очок.

Днями Апеляційний комітет ФФУ відхилив апеляцію маріупольців на рішення контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ про зняття очок. Такий суворий вердикт КДК ФФУ виніс за те, що "Іллічівець" не виконав усі фінансові зобов'язання перед київською "Оболонню". Йдеться про компенсацію за підготовленого гравця — воротаря Андрія Товта, який є вихованцем "пивоварів" і на момент укладення контракту з маріупольцями не досяг 23-річного віку.

Усі терміни виплати були виче-

рпані, КДК ФФУ вже штрафував азовців на дві тисячі доларів і мав зняти з команди три очки, після чого "Іллічівець" спробував оскаржити це рішення, подавши апеляцію. До чого це призвело — бачимо.

Тепер в активі маріупольського клубу, який і так знаходиться у підвалинах турнірної таблиці, має бути дев'ять очок. Справа за ФФУ.

Учора прес-служба прем'єр-ліги повідомила, що з Атестаційної комісії ФФУ документів ще не надходило, а тому й змін до турнірної таблиці не внесено.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

БЛАКИТНА ОБРУЧКА ДЛЯ "МЕТАЛІСТА"

«Луїджі Ферраріс».

UNIONE CALCIO SAMPDORIA

ФК "Сампдорія" (Генуя, Італія) було засновано 1 серпня 1946 року шляхом об'єднання двох футбольних команд: "Андреа Дорія" та "Самп'єрдаренезе".

Домашні матчі проводить на стадіоні "Луїджі Ферраріс". Стадіон може вмістити 35 536 глядачів. Тут також виступає інший генуезький клуб, який представляє серію "А" — "Дженоа". Поєдинки між цими двома командами отримали назву *Derby della Lanterna* ("ліхтареве дербі", назва якого походить від генуезького маяка), і в цих зустрічах "Сампдорія" перевершує "Дженоа".

Прізвисько: "блucherчіати" (*Blucerchiati*; з італ. "ті, що мають блакитні обручки")

Усього зіграно матчів у серії "А": 1769

Перемог: 592; **Нічиїх:** 573; **Поразок:** 604

Різниця м'ячів: 2207-2180

Перший матч у серії "А": "Рома" — "Сампдорія" — 3:1 (22 вересня 1946 року)

Найбільша перемога: "Сампдорія" — "Палермо" — 6:0 (2 червня 1957 року)

Найбільша поразка: "Інтер" — "Сампдорія" — 7:1 (18 березня 1956 року), "Удинезе" — "Сампдорія" — 7:1 (22 січня 1961 року).

ТРОХИ З ІСТОРІЇ

Корені "Сампдорії" беруть свій початок задовго до офіційної дати заснування клубу. Два попередники генуезців, "Андреа Дорія" та "Самп'єрдаренезе", були засновані ще наприкінці XIX сторіччя. Втім, особливими здобутками як одна, так і інша команда похизуватися не могли. Одного разу, в сезоні 1921/1922, "Самп'єрдаренезе" фінішувала другою в серії "А", але це був поодинокий епізод — обидві команди були твердим середняками.

Після Другої світової війни обид-

ва клуби виступали в серії "А", а 12 січня 1946 року відбулося об'єднання — таким чином утворилася "Уніоне Кальчо Сампдорія". Першим президентом новоспеченого клубу став П'єро Сангінеті, але незабаром він був заміщений амбітним перекладачем Амедео Ріссотто. Того ж місяця, коли було проведено об'єднання команд, клуб вимагав дозволу проводити тренування та матчі на тому ж стадіоні, на якому тренувався "Дженоа", і згоди було досягнуто доволі швидко та безболісно. Як продовження злиття двох клубів було виготовлено нову ігрову форму, дизайн якої об'єднав у собі кольори обох команд — футболка блакитного кольору "Андреа Дорія" із біло-червоно-чорними кольорами "Самп'єрдаренезе" по центру.

В 1979 році клуб, який у той час грав у серії "В", був придбаний нафтовим бізнесменом Паоло Мантовані, який вклав кошти в команду із метою вивести "Сампдорію" до серії "А". Мети було досягнуто три роки потому — в 1982 році "Сампдорія" повернулася до елітного дивізіону, а вже 1985-го виграла свій перший Кубок Італії!

В 1986 році команду прийняв Вуядин Бошков. З ім'ям сербського наставника пов'язані найбільші успіхи клубу. Двічі поспіль, у 1988 і 1989 роках, "блакитні" вигравали Кубок Італії, а також не без успіху виступали в єврокубках. Зокрема, в сезоні 1988/1989 "Сампдорія" дісталася фіналу Кубка володарів кубків, де поступилася іспанській "Барселоні" (0:2), а через рік у фінальному матчі того ж самого турніру переграла бельгійський "Андерлехт" (2:0 — у додатковий час).

Найбільший успіх на внутрішній арені прийшов до "блакитних" у сезоні 1990/1991, коли "Сампдорія" випередила на 5 очок в турнірній таблиці міланський "Інтер" та здобула своє перше і, поки що, єдине скудетто. На той момент у команді грали такі відомі футболісти, як Джанлука Пальюка, Джан-

ТРОФЕЇ І КУБКИ

Чемпіон Італії (1 раз): 1990/1991
Володар Кубка Італії (4 рази): 1984/1985, 1987/1988, 1988/1989, 1993/1994
Володар Суперкубка Італії (1 раз): 1991
Володар Кубка володарів Кубків (1 раз): 1989/1990
Фіналіст Кубка європейських чемпіонів (1 раз): 1991/1992
Фіналіст Кубка володарів Кубків (1 раз): 1988/1989
Фіналіст Кубка Італії (2 рази): 1985/1986, 1990/1991

лука Віаллі, Роберто Манчині, Аттіліо Ломбардо, Олексій Михайличенко тощо. Здобувши довгоочікуваний чемпіонський титул, генуезці отримали право зіграти в Кубку європейських чемпіонів. Утім, у фінальному матчі на Вуядина Бошкова очікувало фіаско, і знову ж таки — від "Барселони" (0:1 — в додатковий час).

14 жовтня 1993 року Паоло Мантовані несподівано помер. Його місце, незважаючи на заповіт, в якому багаторічний власник "Сампдорії" наполягав на обов'язковому продажу клубу, посів його син — Енріко Мантовані. В першому ж сезоні, під керівництвом Енріко (1993/1994), "блакит-

"Сампдорія" не належить до грандів італійського футболу, і ніколи цим самим грандом не була. Маючи понад 60-річну історію, команда з Генуї, міста на півночі Італії, майже 40 років не могла похизуватися бодай якимось досягненнями. Свого розквіту команда досягла наприкінці 1980 — на початку 1990-х років, коли в колекції клубу почали з'являтися кубки, і футбольна Європа дізналася про неї.

Наразі "Сампдорія" є твердим середняком серії "А", не претендуючи навіть на потрапляння до зони єврокубків. Саме тому шанси харківського "Металіста" подолати стадію 1/16 фіналу Кубка УЄФА виглядають цілком реальними. Навіть пам'ятаючи про те, що для українських клубів немає більш незручного суперника, аніж команда з Апеннінського півострова.

ні" виграла черговий Кубок Італії та стали третіми в національному чемпіонаті. Впродовж наступних чотирьох років багато гравців з команди, яку очолював батько, залишили клуб, але також не можна не відзначити й

важливі придбання, які допомогли втримати "Сампдорію" серед лідерів серії "А". Енріко К'єза, Хуан Себастьян Верон, Аріель Ортега, Вінченцо Монтелла, Кларенс Зеєдорф та Кристіан Карамбе — висококваліфіковані виконавці, які зробили неабиякий

внесок до славетної історії клубу.

Втім, незважаючи на всю зірковість складу, в 1999 році "Сампдорія" не втрималася в елітному дивізіоні. В серії "В" генуезці грали до 2002 року. За цей час клуб був придбаний Риккардо Гарроне, відомим італійським нафтовим магнатом. Два нововведення, які першочергово зробив новий власник, — великі фінансові вливання та призначення на посаду головного тренера Вальтера Новелліно. Наступного року "Сампдорія" повернулася до серії "А", завершивши дебютний сезон на восьмому місці.

В сезоні 2004/2005 лише не-

вдала гра в останніх матчах чемпіонату не дозволила "Сампдорії" посісти місце в зоні Ліги чемпіонів, задовольнившись лише п'ятою позицією.

Перед сезоном 2007/2008 "Сампдорія" змінила наставника — Вальтера Новелліно замінив Вальтер Маццаррі. Разом із тим керівництво клубу активно зайнялося трансферною політикою, результатом чого стало придбання двох класних футболістів — Вінченцо Монтелли та Антоніо Кассано. І якщо Монтелла за рік залишив команду, повернувшись до "Роми", то Кассано й зараз визначає гру "Сампдорії" в нападі.

"ЛУЇДЖІ ФЕРРАРІС"

Стадіон "Луїджі Ферраріс" також відомий як "Марассі" (від назви місцевості, де він розташований). Від самого початку він перебував у приватній власності "Дженоа", який і побудував стадіон у 1909 році. Перший матч тут було зіграно 22 січня 1911 року, коли, за присутності 20 000 глядачів, "Дженоа" приймала "Інтер". В 1933 році стадіон було перейменовано на честь колишнього капітана "Дженоа" Луїджі Ферраріса.

Також "Луїджі Ферраріс" приймав матчі чемпіонатів світу. В 1934 році в Генуї було проведено матч між збірними Іспанії та

Щоб так, але не після «Металіста».

Бразилії, а в 1990 році реконструйований стадіон уже став ареною для чотирьох матчів.

Найбільша відвідуваність була зафіксована 27 лютого 1949 року, коли матч Італії та Португалії дивилися з трибун 60 000 глядачів.

Зараз стадіон є домашньою ареною "Дженоа", а також "Сампдорії" (з 1946 року).

Статистика виступів "Сампдорії" в єврокубках

Усього в єврокубках "Сампдорія" зіграла 67 матчів (з них 11 — у Кубку європейських чемпіонів, 36 — у Кубку володарів Кубків, 18 — у Кубку УЄФА та 2 — у Суперкубку УЄФА), в яких здобула 32 перемоги, 17 разів зіграла внічию, 18 разів зазнавала поразки. Різниця м'ячів при цьому — 98:63.

БОРОТАРИ

Беззаперечним "номером один" у воротях в останні три сезони є Лука Кастеллацці. Цей уродженець Мілана перейшов до "Сампдорії" в якості дублера Франческо Антоніолі, але вже наступного сезону, після переходу Антоніолі до "Болоньї", став основним голкіпером генуезців. Саме з іменем Кастеллацці пов'язані останні успіхи "Сампдорії", як-от шосте місце минулого сезону, завдяки чому "блакитні" мають змогу виступати зараз у Кубку УЄФА. Відзначається непоганою реакцією та стрибучістю, втім не дуже стабільний.

Антоніо Міранте є вихованцем "Ювентуса", в складі якого зіграв кілька матчів під час виступів "Старої синьйори" в серії "А". В сезоні-2007/2008 голкіпер виступав у Генуї на правах оренди, і за 12 зіграних матчів справив непогане враження. Як результат — запропонований "Сампдорією" повноцінний контракт. Утім, за здорового Кастеллацці шанси Міранте (як і молодого Фіорілло) зіграти в матчах із "Металістом" є дуже малими.

1. Лука Кастеллацці	19.07.1975	Італія
83. Антоніо Міранте	08.07.1983	Італія
90. Вінченцо Фіорілло	13.01.1990	Італія

ОБОРОНЦІ

Враховуючи той факт, що цього сезону "Сампдорія" забиває не дуже багато, особливу увагу тренерському штабу потрібно приділити обороні своїх воріт. В принципі, захисна ланка справляється із своїми обов'язками. У серії "А" команда пропускає в середньому більше одного м'яча за гру (28 у 23-х матчах), а в Кубку УЄФА пропустила більше одного м'яча за гру лише від бельгійського "Стандарда", а в двох матчах зберегла свої ворота в недоторканності (в домашніх матчах із "Каунасом" та "Севільєю").

Втім, тренерський штаб не зовсім задоволений діями задньої лінії команди. Саме тому під час зимового міжсезоння генуезці поповнилися двома виконавцями, орієнтованими на захист. На орендних умовах були підписані Мануель да Кошта ("Фіорентина") та Андреа Паррі ("Палермо"). Втім, не думаю, що дане поповнення кардинально змінить гру "Сампдорії" — не ті виконавці, щоб диктувати умови в клубі. Скоріше за все, це просто "кількісне" поповнення, щоб головний тренер міг варіювати складом.

5. П'єтро Аккарді	12.09.1982	Італія
6. Стефано Луккіні	02.10.1980	Італія
16. Угу Кампаньяро	27.06.1980	Аргентина
20. Марко Падаліно	08.12.1983	Швейцарія
28. Даніеле Гастальделло	25.06.1983	Італія
29. Мікеле Феррі	29.05.1981	Італія
46. Мірко П'єрі	24.07.1978	Італія
77. Мануель да Кошта	06.05.1986	Португалія
84. Андреа Паррі	24.06.1984	Італія

ПІВОБОРОНЦІ

"Сампдорія" ніколи не мала слави технічної та видовищної команди, навіть коли в її складі виступали такі зірки європейського футболу, як Джанлука Віалі, Рууд Гуміт, Юрген Клінсманн чи нинішній тренер збірної України Олексій Михайличенко. От і зараз головний тренер команди Вальтер Маццаррі робить ставку на "робочих конячок", які більше схильні до захисту власних воріт. Утім, за потреби, півзахисники здатні піти вперед — приміром, на рахунку Джаннарро Дельвеккіо 5 забитих м'ячів у серії "А".

Всі футболісти, які представляють "Сампдорію" в національних збірних, грають саме в півзахисті. Найдосвідченішим у цьому плані є Маріус Станкевичюс, який із 2002 року зіграв 43 матчі у складі збірної Литви. Щоправда, у литовця примарні шанси зіграти з "Металістом" — в останньому матчі чемпіонату Італії, проти "Сієни", він поламав руку й очікує на операцію. Ще двоє, Джаннарро Дельвеккіо та Анджело Паломбо, є футболіста-

ми національної збірної Італії. У складі скуадри адзурри обидва футболісти дебютували влітку 2006 року, коли Італія вдома програла Хорватії з рахунком 0:2. Для Дельвеккіо той матч поки що так і залишається єдиним у футболці національної збірної, а Паломбо має на своєму рахунку шість матчів — не дуже великий показник, відверто кажучи.

3. Рето Циглер	16.01.1986	Швейцарія
17. Анджело Паломбо	25.09.1981	Італія
19. Даніеле Франческіні	13.01.1976	Італія
21. Паоло Саммарко	17.03.1983	Італія
23. Маріус Станкевичюс	15.07.1981	Литва
25. Маттіа Мустаккіо	17.05.1989	Італія
40. Дженнарро Дельвеккіо	25.03.1978	Італія
88. Даніеле Дессена	10.05.1987	Італія
89. Гвідо Марілінго	09.08.1989	Італія

НАПАДНИКИ

Загалом, небезпека воротам суперників "Сампдорії" загрожує саме від лінії атаки. Головна зірка "Сампдорії" — скандальний нападник Антоніо Кассано. Втім, здається, Вальтеру Маццаррі, все ж таки, вдалося вгамувати Кассано, й тепер нападник виконує своє головне завдання — забиває м'ячі.

Тоніньо по-справжньому грав у футбол лише в своєму першому професійному клубі — "Барі". Саме завдяки вибуховій грі 19-річного юнака помітили селекціонери столичної "Роми". В Римі футболіст спочатку виправдовував видані аванси, в якості гравця "вовків" дебютував у національній збірній Італії, після чого Антоніо "захворів" на зірковість. Кассано конфліктував із тренером, із партнерами по команді, неодноразово його ім'я лунало у скандальних хроніках. Здавалося, на футболістові можна було ставити

хрест і вішати на нього ярлик "вічно перспективний".

Але тут надійшов "порятунок" у вигляді контракту з мадридським "Реалом". Багато футболістів мріють виступати у такому великому клубі, грати на переповненому "Сантьяго Бернабеу" в Лізі чемпіонів... Але не Антоніо Кассано, який і в Мадриді пересварився з усіма, з ким тільки можна було. За два роки, проведені в "Реалі", Антоніо зіграв лише 19 матчів, після чого благополучно перейшов до "Сампдорії" на правах оренди. І в Генуї, як це не дивно, Тоніньо заправ! У сезоні-2007/2008 він практично самотужки витягнув генуезький клуб на шосте місце в серії "А", тому бажання викупити права на футболіста виглядало цілком логічним. "Реал" перешкоджати в цьому не став, і з нинішнього сезону Антоніо Кассано виступає в "Сампдорії" на постійній основі.

Кассано із шістьма забитими м'ячами є найкращим бомбардиром команди й у нинішньому сезоні. Намагаються не відставати й інші нападники: в Клаудіо Беллуччі п'ять результативних ударів, а в Джампаоло Пацціні, який нинішньої зими перейшов з "Фіорентини", — три. Останній, щоправда, проти "Металіста" не зіграє, оскільки цього сезону засвітився в складі "фіалок" у Лізі чемпіонів.

Саме тому в матчах із "Металістом" доведеться одному Антоніо Кассано на своїх плечах тягнути команду. Якщо підопічним МIRONA Маркевича вдасться нейтралізувати головну зброю "Сампдорії", то загальна перемога буде практично в кишені "Металіста". Якщо ж ні... А цей варіант ми навіть і не розглядатимемо, оскільки в класі Папа Гуйє, Обрадовича, Ганцарчика тощо не доводиться сумніватися.

9. Бруно Форнаролі	07.09.1987	Уругвай
11. Клаудіо Беллуччі	31.05.1975	Італія
99. Антоніо Кассано	12.07.1982	Італія

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

Тримайте Кассано.

